

ROZSUDEK

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 23.4.2005 v právní věci žalobce K. S. proti žalovanému 1. CZ.NIC a žalovanému 2. M. o splnění povinností ze smlouvy o registraci doménového jména a o ochranu proti nekalé soutěži, k odvolání žalovaného č. 2 proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2.6.2004 takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I. a II. potvrzuje v tom znění, že žalovaný č. 1 je povinen zaregistrovat žalobce jako majitele domény s názvem "systemy.cz" v rejstříku domén pod doménou nejvyššího stupně "cz" a umožnit mu řádné užívání domény s názvem "systemy.cz" a žalovaný č. 2 je povinen zdržet se užívání domény s názvem "systemy.cz".

Ve výrocích III. a IV. se rozsudek mění tak, že žalobci se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému č. 1, a že žalovaný č. 2 je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení k rukám advokátky JUDr. S. S. Kč 10.055,50 ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalobci se nepřiznává právo na náhradu nákladů odvolacího řízení vůči žalovanému č. 1, a žalovaný č. 2 je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení k rukám advokátky JUDr. S. S. Kč 7.645,75 ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému č. 1 povinnost umožnit žalobci, aby se registroval jako majitel domény s názvem "systémy.cz" v rejstříku (databázi) domén pod doménou nejvyššího stupně "cz", který spravuje a který je přístupný na internetových stránkách na adrese <http://www.nic.cz> a umožnit mu řádné užívání domény s názvem "systémy.cz" (výrok I.), žalovanému č. 2 pak povinnost zdržet se užívání domény s názvem "systémy.cz" (výrok II.) a nahradit žalobci náklady řízení ve výši Kč 9.275,- k rukám právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok IV.). O nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 1 rozhodl tak, že tito účastníci nemají vůči sobě právo na jejich náhradu (výrok III.).

Proti rozsudku se v celém rozsahu včas odvolal žalovaný č. 2 a namítl, že skutková zjištění, která učinil soud prvního stupně nevyplývají z provedených důkazů, a že soud prvního stupně věc nesprávně právně posoudil. Podle žalovaného č. 2 nemá v provedeném dokazování oporu především závěr soudu prvního stupně, že vztah MH k žalobci v době převodu domény ze žalobce na žalovaného č. 2, lze kvalifikovat jako vztah mandatarě a mandanta podle ust. § 566 ObchZ, event. § 724 ObčZ. Žalovaný č. 2 má za to, že žalobce měl v době, kdy skončila účast MH v představenstvu žalobce, ale zůstal nadále administrátorem, učinit patřičné kroky, aby své vztahy s tímto administrátorem smluvně upravil, či jeho oprávnění omezil. To se však nestalo a žalovaný č. 2 je toho názoru, že za této situace MH k převodu domény žádné zvláštní zmocnění od žalobce nepotřeboval. Považuje proto za nesprávný závěr soudu prvního stupně, že MH překročil rozsah svého zmocnění, a že právní účinky převodu domény nenastaly. Zdůraznil, že on sám se na převodu domény nijak nepodílel, a tudíž ani nemohl v této souvislosti porušit žádné právní předpisy. Pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že MH rozsah svého oprávnění překročil, pak žalovaný č. 2 nesouhlasí s tím, aby jen on sám byl zavázán k placení nákladů řízení. Soud prvního stupně své rozhodnutí o nákladech řízení odůvodnil tím, že žalovaný č. 1 nevěděl o tom, že MH překročil rozsah svého zmocnění; to však nevěděl ani žalovaný č. 2 a je proto přesvědčen, že pokud by žalobě bylo vyhověno, měli by k náhradě nákladů řízení být zavázáni oba žalovaní, nejenom on sám. Žalovaný č. 2 dále namítl, že se vůči žalobci nedopustil žádného nekalosoutěžního jednání, a pokud soud

prvního stupně v odůvodnění rozsudku uvedl, že jeho jednání naplňuje skutkovou podstatu nekalé soutěže podle ust. § 44 a násl. ObchZ, je odůvodnění rozsudku v této části nedostatečné. Žalovaný č. 2 se necítí být soutěžitelem žalobce s ohledem na rozdílnost jejich převažujících aktivit i obchodních partnerů. Má dále za to, že žalobce v řízení před soudem prvního stupně nijak neprokázal, že by se označení "systémy", užívané v inkriminované doméně a internetové adrese, stalo pro žalobce příznačné. Žalobce také nemá v regionu, kde podniká, výlučné postavení. Navrhl proto, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobu v celém rozsahu zamítne a podle výsledku sporu rozhodne o nákladech řízení.

Žalobce k odvolání žalovaného č. 2 uvedl, že tvrzení v něm obsažená jsou zcela bezpředmětná ve vztahu k nároku uplatněnému vůči tomuto žalovanému. Žalobce se vůči žalovanému č. 2 domáhal uložení povinnosti zdržet se užití doménového jména "systemy.cz", neboť má za to, že tímto užitím došlo ze strany žalovaného č. 2 k nekalé soutěži. Žalovaný č. 2 užíval předmětnou doménu až do nařízení předběžného opatření s vědomím, že MH již není oprávněn jednat jménem žalobce, a že uvedená doména byla registrována ve prospěch žalobce, ten ji užíval a měl zájem ji dál užívat. Pokud žalovaný č. 2 tvrdí, že o překročení rozsahu oprávnění MH nevěděl, poukázal žalobce na to, že žalovaný č. 2 se jako akcionář žalobce zúčastnil valné hromady dne 25. července 2000 a bylo mu tedy známo, že MH již nebyl zvolen do představenstva žalobce a jeho funkce tak ke dni konání valné hromady zanikla. Věděl také, že jmenovaný již od počátku roku 2000 nepůsobil ve společnosti žalobce jako zaměstnanec. V létě roku 2000 se MH stal dokonce společníkem a zaměstnancem žalovaného č. 2. Žalobce dále zdůraznil, že skutečnost, že MH byl administrátor, jej neopravňovala k tomu, aby bez projevu vůle žalobce doménu převedl na žalovaného č. 2, a pokud tak přesto učinil, právní účinky s tím spojené nemohly nastat. Z jednání žalovaného č. 2 je také podle žalobce nepochybné, že s registrací domény ve svůj prospěch souhlasil. Žalobce má za to, že on i žalovaný č. 2 v soutěžním vztahu jsou, přitom není třeba, aby byli v přímém soutěžním vztahu, postačuje, že jsou soutěžitelé v širším slova smyslu. Žalobce uvedl, že mu jednáním žalovaného č. 2 byla způsobena újma, a tuto také podrobně popsal v řízení před soudem prvního stupně. Tím, že žalovaný č. 2 "obsadil" doménu žalobce, podstatně mu tím ztížil ne-li přímo znemožnil kontakt se zákazníky, neboť i telefonický, poštovní nebo faxový kontakt je zpravidla vyhledáván pomocí internetu. K námitce žalovaného č. 2, že neprokázal příznačnost domény "systemy.cz", uvedl žalobce, že netvrdil, že příznačné by pro něj bylo obecné slovo "systémy", ale právě doménové jméno "systemy.cz", neboť toto bylo v zákaznických kruzích spojováno se žalobcem. Přitom podle žalobce postačuje, že se toto označení vžilo v té části veřejnosti, vůči níž žalobce směřoval své nabídky. Navrhl proto, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil.

Odvolací soud v souladu s čl. II. bod 2. přechodných ustanovení k zákonu č. 59/2005 Sb. přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 212 a násl. o.s.ř. ve znění platném do 31. března 2005, a dospěl k závěru, že odvolání je přípustné i v rozsahu uložení povinností žalovanému č. 1, není však důvodné. Odvolací soud má za to, že výrok I., ukládající povinnost žalovanému č. 1, je přímo závislý na výroku II., kterým bylo žalovanému č. 2 uloženo zdržet se užití domény "systémy.cz". To je dáno postavením žalovaného č. 1, který je správcem domény nejvyššího stupně "cz", pod kterou je registrována doména druhého stupně "systemy", a jako takový může jen on zajistit provedení změn ohledně uvedené domény na základě rozhodnutí soudu.

Odvolací soud považuje skutková zjištění soudu prvního stupně na základě provedení

dokazování za dostatečná pro rozhodnutí ve věci, účastníci ostatně ani v odvolacím řízení doplnění dokazování nenavrhli. Návrh žalobce směřoval k tomu, aby doménu druhého stupně "systemy", kterou si v roce 1997 zaregistroval prostřednictvím svého internetového providera u právního předchůdce žalovaného č. 1 pod doménou nejvyššího stupně "cz", a kterou jeho administrátor MH v době, kdy již nebyl členem představenstva žalobce, převedl na žalovaného č. 2, jehož společníkem se krátce nato stal, získal zpět a mohl ji nadále užívat při svém podnikání. Soud prvního stupně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalobce a žalovaný č. 2 jsou soutěžitelé, když oba mají v předmětu podnikání poskytování software a dále, že administrátor žalobce byl MH, který byl do 25. července 2000 členem představenstva žalobce. Soud prvního stupně posoudil vztah MH a žalobce v době po 25. červenci 2000 (toho dne se konala valná hromada žalobce a MH již nebyl zvolen do představenstva) jako vztah mandátáře a mandanta. Vzhledem k tomu, že MH tím, že bez vědomí a souhlasu žalobce převedl doménu "systemycz" na žalovaného č. 2 prostřednictvím žalovaného č. 1, posoudil toto jeho jednání soud prvního stupně jako překročení oprávnění, které nebylo dodatečně schváleno mandantem, a proto podle soudu prvního stupně právní účinky převod domény nenastaly. Proto uložil žalovanému č. 2 zdržet se užívání uvedené domény. Pokud jde o žalovaného č. 1, který je správcem domény nejvyššího stupně "cz", shledal soud prvního stupně žalobu proti němu směřující jako oprávněnou s tím, že podle jeho názoru se žalovaný č. 1 pochybení nedopustil. Proto také soud prvního stupně dospěl k závěru, že ve vztahu mezi žalobcem a prvním žalovaným je na místě rozhodnout o nákladech řízení podle ust. § 150 o.s.ř.

Odvolací soud považuje za správný závěr soudu prvního stupně, že žalobce a žalovaný č. 2 jsou soutěžitelé a námitku žalovaného č. 2, že tomu tak není, má za nedůvodnou. Podle odvolacího soudu nabízejí žalobce a žalovaný, pokud jde o poskytování software obdobné služby, a to i prostřednictvím internetu. Pokud žalovaný č. 2, třebaže se sám na převodu domény nepodílel, využil ke svému podnikání doménu "systemycz", do té doby nepřetržitě užívanou žalobcem, kterou na něj bez vědomí a souhlasu žalobce převedl MH v době, kdy již nebyl členem kolektivního statutárního orgánu žalobce, je takové jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit žalobci jako jinému soutěžiteli újmu. Tím, že žalobce v důsledku jednání MH ve prospěch žalovaného č. 2 ztratil možnost prezentovat se na internetu pod adresou "systemycz", byl tím jako podnikatel poškozen, neboť tím byl značnou měrou vyřazen ze soutěže. Stránky, na kterých žalobce prezentoval své produkty a služby, které obsahovaly i veškeré ostatní kontakty (telefonický, faxový a poštovní), žalovaný č. 2 nahradil svými vlastními stránkami, čímž na úkor žalobce získal soutěžní výhodu. Odvolací soud má tedy za to, že jednání žalovaného č. 2 naplnilo skutkovou podstatu nekalé soutěže podle ust. § 44 odst. 1 ObchZ. Pokud jde o vztah MH a žalobce, má odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně za to, že vztah obdobný vztahu z mandátní smlouvy (smlouvu příkazní podle ust. § 724 a násl. ObčZ na daný případ nelze aplikovat) zde byl, ovšem pouze po dobu, kdy MH byl členem představenstva žalobce (to vyplývá z ust. § 66 odst. 2 věta první ObchZ). To ovšem neplatí podle odvolacího soudu pro následné období, kdy MH přestal být členem kolektivního statutárního orgánu. V této době jmenovaný zřejmě jen fakticky pokračoval v původním pověření, aniž byla mezi ním a žalobcem jakákoli dohoda. Proto nelze říci, že by svým jednáním, spočívajícím v převodu domény na žalovaného č. 2 překročil rozsah svého zmocnění, když takové zmocnění již od žalobce ani neměl. Proto má odvolací soud shodně se soudem prvního stupně za to, že pokud MH v této době učinil úkony, směřující k převodu domény, nemohly mít a neměly tyto úkony předpokládané právní účinky, tedy k převodu domény na žalovaného č. 2 nedošlo. Registrace domény na žalovaného č. 2 ovšem provedena byla, a to v souladu s platnými podmínkami žalovaného č. 1. V této souvislosti

odvolací soud nesouhlasí námitkou žalobce, že pro něj jsou závazné původně platné podmínky z roku 1997 (kdy doménu zaregistroval) a žádné další podmínky jej nezavazují. Tak tomu podle odvolacího soudu není. Tím že žalobce doménu nepřetržitě užíval a platil průběžně udržovací poplatky (na jeho vůli doménu užívat nic nemění skutečnost, že za poslední období byl udržovací poplatek bez jeho vědomí zaplacen žalovaným č. 2), akceptoval podmínky správce domény, tak jak tyto byly v průběhu let měněny. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně proti oběma žalovaným s tím že, pokud jde o žalovaného č. 1, je uložení povinnosti provést registraci přičemž jen z toho nelze bez dalšího dovodit pochybení žalovaného č. 1. Pokud jde o žalovaného č. 2, pak požadavek na zdržení se užívání domény "systemy.cz" odpovídá tomu, že žalovaný č. 2 k uvedené doméně nenabyl práv, a jejím užíváním se vůči žalobci dopouštěl zakázaného nekalosoutěžního jednání.

Odvolací soud proto ve výrocích I. a II. potvrdil rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle ust. § 219 o.s.ř. v tom znění jak upřesnil žalobce, tedy že žalovaný č. 1 je povinen zaregistrovat žalobce jako majitele domény s názvem "systemy.cz" (v napadeném rozsudku bylo chybně uvedeno "systémy.cz") v rejstříku domén pod doménou nejvyššího stupně "cz" a umožnit mu tak řádné užívání této domény, a dále že žalovaný č. 2 je povinen zdržet se užívání domény s názvem "systemy.cz". Ve výrocích označených III. a IV. o nákladech řízení pak změnil rozsudek soudu prvního stupně jednak s ohledem na skutečnost že ust. § 150 o.s.ř., které soud prvního stupně správně použil, ale nesprávně ve výroku III. vyjádřil, odpovídá výrok, že žalobci se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému č. 1, a jednak s ohledem na to, že právní zástupkyně žalobce je plátcem DPH, což nebylo zohledněno, a tomu pak odpovídá i přiznaná výše nákladů řízení. Tyto spočívají v soudním poplatku Kč 1.500,- a v odměně advokáta podle § 8 písm. b) vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši Kč 6.200,- podle § 9 cit. vyhl. ve výši Kč 1.200,- podle § 9 a 18 odst. 1 cit. vyhl. ve výši Kč 600,-, 6 režijních náhrad po Kč 75,- podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., se zvýšením o 19 % DPH z částky Kč 8.450,-.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. §§ 224 odst. 1, 142 odst. 1 a 150 o.s.ř. tak, že se žalobci nepřiznává právo na náhradu nákladů odvolacího řízení vůči žalovanému č. 1, a povinnost k náhradě nákladů odvolacího řízení úspěšnému žalobci byla uložena s ohledem na výsledek řízení žalovanému č. 2. Tyto náklady sestávají z odměny advokáta podle § 8 písm. b) a 10 odst. 3 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši Kč 6.200,- a ze tří režijních náhrad po Kč 75,- podle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 sb. se zvýšením o 19 % DPH.

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.